

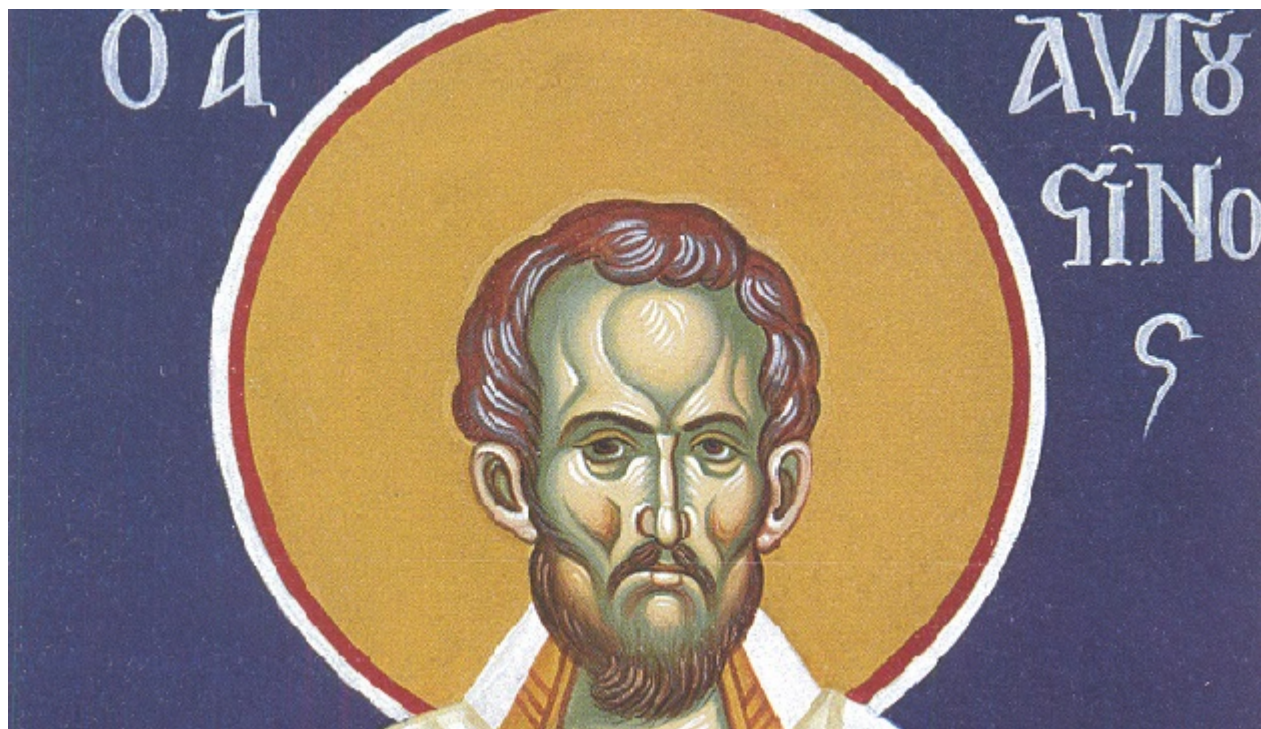
Άγιος Αυγουστίνος, μια μεγάλη προσωπικότητα της Εκκλησίας (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Άγιος Αυγουστίνος (15 Ιουνίου)

Ο Ιερός Αυγουστίνος γεννήθηκε, στις 13 Νοεμβρίου 354 μ.Χ., στην Ταγάστη, πόλη της Βορείου Αφρικής. Ο πατέρας του, Πατρίκιος, ήταν ειδωλολάτρης και ζούσε βίο έκλυτο. Στο τέλος της ζωής του έγινε χριστιανός από την ευσεβής σύζυγό του Μόνικα, η οποία κα-ταγόταν από χριστιανική οικογένεια και ήταν πι-στή και ενάρετη.

Ο Αυγουστίνος, από την παιδι-κή του ηλικία διακρινόταν για την ευφυΐα, τη ζωηρή φαντασία και την ευγενή φιλοδοξία του. Αφού συμπλήρωσε στην Ταγάστη τη στοιχει-ώδη μόρφωση, ο πατέρας του, που τον προ-όριζε για ρήτορα, τον έστειλε στα γειτονικά Μάδαυρα και στη συνέχεια στην Καρχηδόνα, για συμπλήρωση των σπουδών του. Επηρεασμένος από το διεφθαρμένο περιβάλλον, ο νεαρός Αυγουστίνος παρασύρθηκε σε ανήθικη ζωή και σε ηλικία δεκαοκτώ ετών, απέκτησε εξώγαμο παιδί, τον Αδεοδάτο. Συγκρίνοντας την Αγία Γραφή με τους λατίνους ρήτορες που μελετούσε δεν του έκανε καμία εντύπωση. Όπως έγραψε αργότερα: «Η ματαιοδοξία μου περιφρονούσε τη φαινομενική ταπεινότητα των Γραφών και οι οφθαλμοί μου ήσαν πολύ ασθενείς για να διακρίνουν τί κρυβό-ταν σε αυτές».

Πιστεύοντας ότι θα βρει απάντηση στα μεγάλα προβλήματα που τον απασχολούσαν έγινε ακόλουθος της αίρεσης των Μανιχαίων αν και γρήγορα έχασε την εκτίμησή του σ' αυτήν.

Μετά τις σπουδές του στην Καρχηδόνα, εξάσκησε το επάγγελμα του δασκάλου της γραμ-ματικής. Κατά το 383 μ.Χ. ήλθε στη Ρώμη και μετά στα Μεδιόλανα, και διορίσθηκε διδάσκαλος της ρητορικής. Η μελέτη νεοπλατωνικών συγ-γραμμάτων, των Επιστολών του Αποστόλου Παύλου, ιδιαίτερα όμως η ακρόαση των κηρυγμάτων του Επισκόπου Μεδιολάνων Αμβροσίου, προκάλεσαν στην ψυ-χή του μία μεταστροφή και συνετέλεσαν στην οριστική δια-κοπή κάθε σχέσεώς του με το Μανιχαϊσμό.

Σε ηλικία τριάντα δύο ετών περπατώντας στον κήπο του σκεφτόμενος όσα τον

απασχολούσαν άκουσε μια παιδική φωνή, να του λέ-ει: «Πάρε και διάβασε». Άνοιξε τότε το βιβλίο με τις Επιστολές του Απ. Παύλου που ήταν εκεί πρόχειρο και τα μά-τια του έπεσαν στο χωρίο της προς Ρωμαίους Επιστολής: «Ως εν ημέρα, ευσχημόνως περιπατήσωμεν, μη κώμοις και μέθαις, μη κοίταις και ασελγείαις, μη εριδι και ζηλω. Αλλ' ενδύσασθε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν και της σαρκός πρόνοιαν μη ποιείσθε εις επιθυμίας». «Μόλις τελείωσα την ανάγνωση των λίγων αυτών λέξε-ων» λέει ο ίδιος «αμέσως χύθηκε στην καρδιά μου φως, το οποίο της χάρισε την ειρήνη και αμέσως διαλύθηκε το σκοτάδι, με το οποίο την περιέβαλαν οι αμφιβολίες μου». Στο εξής θα ζούσε μόνο για τον Χριστό και την Εκκλησία.

Εγκατέλειψε το επάγγελμα του «λογοπράτου» (διδασκάλου) και αποσύρθηκε με τη μητέρα του και κάποιους φίλους του σε κτήμα κοντά στο Μεδιόλανο. Βαπτίσθηκε τη νύχτα του Πάσχα του 387 μ.Χ. από τον Άγιο Αμβρόσιο μαζί με τον δεκαπεντάχρονο γιό του και το φίλο του Αλύπιο. Μετά την κοίμηση της Αγίας Μόνικας, που τον λύπησε πάρα πολύ, επέστρεψε στην Αφρική και επί τρία χρόνια προσπάθησε να οργανώσει μια μονή και λίγο αργότερα χειροτονήθηκε από το γέροντα Επί-σκοπο Βαλέριο πρεσβύτερος, και το 396 μ.Χ. από το Μη-τροπολίτη Νουμιδίας βοηθός Επίσκοπος. Μετά το θάνατο του Επισκόπου Βαλέριου εξελέγη Επίσκοπος Ιππώνος και ανέ-πτυξε μεγάλο πνευματικό έργο για 35 χρόνια αφιερωμένος στο ποίμνιο του. Ζώντας ασκητικά μαζί με τον κλήρο του, διέθεσε την περιουσία του για τους πτωχούς. Στα συγγράμματά του καταπολέμησε τις αιρέσεις της εποχής του, τους σχισματικούς και τους ειδωλολάτρες.

Ο ιερός Αυγουστίνος κοιμήθηκε ειρηνικά, στις 28 Αυγούστου 427 μ.Χ., γεμάτος θλίψη, επειδή οι Βάνδαλοι, αφού ερήμωσαν την Αφρική, πολιορκούσαν την Ιπώνα. Το τίμιο λείψανό του από τη Σαρδηνία κατατέθηκε στη Μητρόπολη της Παβίας κατά τον 8^ο αιώνα μ. Χ.